Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului

Cuvântul Se face cuvânt în cartea Sa, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

Cuvântul e pacea cea din cer şi cea de pe pământ, căci pacea este din cer. Pace cărării cuvântului Meu de la cer şi până pe pământ! Pace vouă şi credinţă vouă, fii ai poporului Meu, căci cuvântul Meu nu este spre a lămuri înţelepciunea omenească, şi este spre adeverirea Duhului şi a puterii.

Fiilor, fiilor, credinţa voastră să fie în puterea lui Dumnezeu, nu în înţelepciunea oamenilor. Înţelepciunea este ascunsă în Dumnezeu, şi El a rânduit-o mai înainte de veci spre slava celor desăvârşiţi, şi pe care acest veac n-a cunoscut-o. De aceea Scripturile spun că cele ce ochiul şi urechea şi inima omului n-au atins, pe acestea le-a pregătit Dumnezeu celor ce-L iubesc pe El. Iar vouă vin şi vă descopăr prin Duhul Sfânt, fiindcă Duhul pe toate le cercetează, chiar şi adâncurile lui Dumnezeu, după cum este scris. Vouă v-am dat din Duhul Meu, ca să pricepeţi cele făgăduite vouă de Mine. Fiilor, fiilor, fiţi, tată, duhovniceşti, căci omul firesc nu pricepe cele ale Duhului lui Dumnezeu, fiindcă ele se judecă duhovniceşte. V-am dat din Duhul Meu, ca să cunoaşteţi gândul Meu, şi astfel credinţa voastră să fie în puterea lui Dumnezeu, nu în înţelepciunea oamenilor acestui veac.

Poporul Meu, această lucrare de cuvânt din cer este crucea Mea pe care v-am dat-o s-o purtaţi prin lume, fiilor. Este semnul Fiului Omului, care era să se arate mai înainte de venirea Lui cea văzută. Crucea este viaţa lui Hristos, purtată de om, este faţa lui Hristos, luată de om, iar cuvântul acesta şi faţa lui este crucea Mea, purtată de voi. De aceea această vestire nouă, această cruce purtată este o nebunie pentru cei ce stau în duhul nepăsării acestui veac, dar pentru voi este puterea lui Dumnezeu. Iată, cuvântul Meu vădeşte nebunia înţelepciunii acestui veac, fiindcă dacă înţelepciunea lui Dumnezeu nu l-a făcut pe om să cunoască prin înţelepciune pe Dumnezeu, de aceea a voit Dumnezeu să mântuiască pe cei ce cred prin vestirea crucii, după cum este scris: *«Iudeii cer semne, elinii, înţelepciunea, iar cei credincioşi Îl vestesc pe Hristos Cel răstignit, Care pentru iudei este sminteală, pentru neamuri, nebunie, dar pentru cei chemaţi dintre ei, este Hristos, puterea şi înţelepciunea lui Dumnezeu».* Aşa este înţelepciunea cea ascunsă a lui Dumnezeu. El ridică pe cele de jos, pe cele ce nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt, ca nimeni să nu se semeţească în faţa lui Dumnezeu, iar cel ce se laudă, în Domnul să se laude. Amin.

Pace ţie, Israele! Pace cărării Mele de la cer şi până la tine, fiule! Vin cu duh de serbare cerească, vin să te mângâi cu duh de serbare cerească, vin la tine, poporul Meu, că n-am unde să Mă mai duc, n-am unde să mai călătoresc. Peste tot e numai înţelepciune omenească, iar propovăduirea crucii, a vieţii cu Hristos, este o nebunie pentru cei ce iubesc pierzarea cea din fapte lucrată. Vin la tine, poporul Meu, şi voiesc să-Mi găsesc plăcerea în tine, fiule mic, căci cu tine Îmi port crucea cea de azi. Ţi-am dat crucea Mea, ţi-am dat viaţa Mea s-o porţi, ca să ajung cu crucea Mea până la capătul cel de apoi şi să Mă odihnesc în tine, poporul Meu. Crucea Mea e viaţa Mea, şi de aceea ţi-am spus: *«Mi-e dor de Mine în tine, fiule al poporului Meu».* Lumea, tată, ia cuvântul Meu şi îl înţelege greu, că lumea este încurcată de înţelepciunea acestui veac. Dar tu, fiule, înţelegi adâncimea înţelepciunii Mele, că ţie ţi-am dat din Duhul Meu, ca să înţelegi adâncurile lui Dumnezeu, căci cel ce este întru Dumnezeu, acela are înţelepciunea lui Dumnezeu, care nu are nimic în înţelepciunea stăpânitorilor acestui veac. Cerul te numeşte pe tine fericit, poporul Meu, căci fericit este acela care are înţelepciunea lui Dumnezeu, Care vine

cu Duhul Său în cei ce cred în El. Tu să nu fii neputincios întru această fericire. Tu să ţii minte mereu cuvântul Meu şi să stai în el, poporul Meu, că el te ţine pe tine în Mine. El te întrupează în trupul Meu cel sfânt, care se face cuvânt înaintea ta, în inima ta credincioasă şi aplecată în Mine, fiule scump. N-am nimic mai scump ca tine, poporul Meu, că tu eşti aşteptat de şapte mii de ani ca să plinesc cu tine ultimele făgăduinţe rostite de Mine, cer nou şi pământ nou, şi om nou, după chipul şi asemănarea Mea, ca să se arate înţelepciunea lui Dumnezeu cea ascunsă, cea de taină, fiule, pe care Eu am rânduit-o mai înainte de veci spre slava Mea şi a ta, copile credincios la sfârşit. Vin mereu la tine, ca să te ţin în braţe, ca să te mângâi, ca să-ţi întăresc credinţa în înţelepciunea Mea, căci frica de Dumnezeu te aşează pe tine întru taina înţelepciunii cea din cer pe pământ. O, numai cuvinte mari înfiinţez prin cuvântul Meu, dar cei duhovniceşti le pricep, fiule. Omul firesc nu pricepe cele ale Duhului lui Dumnezeu, dar cel duhovnicesc pricepe înţelepciunea cea de taină a lui Dumnezeu.

Vin cu duh de serbare şi cu mama Fecioara, care v-a dat pe Fiul lui Dumnezeu. Ea este scara pe care Eu M-am coborât de la Tatăl la voi ca să Mă fac Fiul Omului, şi să Mă cunoască omul că vin de la Tatăl prin Duhul Sfânt şi prin Fecioară, fiindcă omul cel din cer este feciorelnic. Omul trebuia să rămână numai din cer, dar n-a voit să asculte, şi am venit să-l aşez pe om în ascultare, ca să-l pun înapoi în cele lucrate de Mine pentru om.

O, omule care nu cunoşti înţelepciunea lui Dumnezeu şi comoara ei, am venit cu această lucrare de cuvânt ca să înviez în om înţelepciunea cea de taină a Mea, căci înţelepciunea Mea este duh iubitor de oameni. Am venit în calea ta ca să-ţi arăt crucea, ca să-ţi arăt viaţa, viaţa Mea, omule, viaţa Mea în om. Aceasta este înţelepciunea pe care am venit s-o aşez peste oameni. Eu sunt Fiul înţelepciunii lui Dumnezeu, şi am venit să Mă fac Dumnezeu în om ca să aibă omul înţelepciune. Am venit să Mă întrupez în om prin cuvânt, ca să fac cer nou şi pământ nou în om, şi om nou în om. Am ales un popor, ca să am urechi de auzit şi ca să Mă înfiinţez în cuvânt, şi ca să strig peste pământ, şi ca să Mă audă omul, şi ca să-l fac din firesc duhovnicesc, întru taină de veac nou peste veac, iar cine are urechi de auzit, aude şi înviază. Amin.

O, copilaşi ai grădiniţei cuvântului Meu, aşa v-am spus: *«Rămâneţi în iubirea Mea!»,* iar acest cuvânt rămâne spus şi vă ţine în Mine, că avem, tată, de împlinit cuvântul înţelepciunii cea de taină peste pământ. Rămâneţi în iubirea Mea. Vă întăresc mereu în acest cuvânt, vă înnoiesc mereu în acest cuvânt, ca să ştie îngerii şi sfinţii, scaunele, domniile, stăpâniile şi puterile, ba chiar şi duhul rău să audă mereu şi să ştie şi să se plece la cuvântul Meu. Rămâneţi în iubirea Mea, căci cu ea şi în ea vă întăresc pe voi, ca să am cărare şi să umblu pe ea, că nu mai am umblet pe pământ, nu mai am. Pământul e făcut de Dumnezeu, dar nu mai am cum să merg pe el, nu mai am. Nu mai am nici vie, nu mai am. Dar vin ca un Dumnezeu, şi Îmi voi răscumpăra via Mea.

Copilaşi ai grădiniţei Mele, rămâneţi înrădăcinaţi în Mine, în iubirea Mea, că Eu am grijă de voi şi vă vindec de rane şi vă şterg ochişorii de lacrimi şi vă întrupez mereu în trupul Meu cel sfânt, că e grea vremea, fiilor, grea şi apăsătoare şi duşmană pe Mine şi pe voi, dar Eu sunt un Dumnezeu tare, Care am miluit şi am biruit din neam în neam. Vă binecuvintez statul vostru întru Mine, vă întăresc credinţa şi puterea şi iubirea, că avem de lucrat lucrare mare şi minunată, de veac ceresc peste pământ. Vin mereu şi Îmi întăresc cărarea, şi slăbesc cu puterile cereşti puterea duhului rău care bate spre voi, dar voi lucraţi, lucraţi mereu calea Mea spre voi, calea cuvântului Meu peste pământ. Binecuvântată să fie calea cuvântului Meu peste pământ, şi din calea ei să piară toată împotrivirea duhului rău, iar fiii cărării să-Mi fie cărare! Amin.

O, fii ai grădiniţei Mele, Eu aşa am spus: învăţaţi pe poporul Meu ce este uşurătatea şi ce este sfinţenia, fiilor, că trebuie ca acest popor să se facă cu totul din firesc duhovnicesc până la schimbarea cea mare, căci scris este: *«Să iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău din tot cugetul tău, din tot sufletul tău şi din toată inima ta».*

Poporul Meu, te învăţ mereu, te învaţă şi fiii grădinii Mele, te învaţă şi sutaşii tăi, şi mereu învăţăm ca să fim aluat nou pe masa acestui veac fără de înţelepciune. Poporul Meu Israel de azi, serbez în tine din serbare în serbare, căci serbările cereşti serbează în tine, fiule mititel. E soare în tine, poporul Meu. Eu sunt lumina ta, Eu sunt ziua cea din vremea serii. E soare în tine, poporul Meu. Să-ţi slujească ţie stihiile toate, să te ajute totul pe drumul tău cu Mine, iar tu să Mă ajuţi pe Mine în truda Mea de la cer la pământ. Iudeii cer semne, elinii caută înţelepciune, dar tu Mă ai pe Mine şi Mă dai celor ce însetează după Mine şi după crucea Mea în ei, după viaţa Mea în ei, prin răstignirea omului firesc şi prin învierea în om a omului duhovnicesc.

Mi-e dor de om duhovnicesc în tine, fiule poporul Meu, că vine ziua cea mare când toate se vor îmbrăca întru nestricăciune. Eu de aceea am cuvântat atâta vreme în mijlocul tău şi te-am îndemnat mereu la duh de pocăinţă, fiindcă cel ce a venit la Mine şi şi-a început calea prin pocăinţă, acela este viu şi duhovnicesc cu inima şi cu trupul. Cine-şi recunoaşte păcatele ca păcate, acela este mare înaintea Mea şi se face mare. Cine se lasă spre părere de rău pentru păcate, acela se dezbracă de ele şi se îmbracă duhovniceşte în iubirea de Hristos şi în viaţa lui Hristos; acela face împăcare între el şi Hristos, şi prin Trupul şi Sângele lui Hristos se naşte din Hristos spre viaţă veşnic duhovnicească, fiindcă aşa este: mai întâi este cel firesc, şi apoi cel duhovnicesc. Aşa este că aşa a voit omul, nu că aşa a voit Dumnezeu, şi acum trebuie să fac om din om, să fac din om firesc om duhovnicesc, născut din Mine, din Trupul şi Sângele Meu. Vezi tu, poporul Meu, ce este lucrarea pocăinţei? Vezi tu cum este ea şi cum trebuie aşezată în om? Să audă, fiule, să audă şi omul cel pământesc şi firesc şi să se scoale spre înduhovnicire şi să se tragă de-a dreapta Mea şi să mănânce cuvântul Meu până la venirea Mea.

Voiesc, poporul Meu, să ştii bine ce este om firesc, ca să poţi tu să-l alegi pe cel duhovnicesc în tine. Omul duhovnicesc nu poate trăi fără Dumnezeu în trup şi în cuvânt, căci Eu sunt trup şi cuvânt în omul duhovnicesc. Voiesc să fac din tine ce n-am putut să fac prin om până acum, că n-am făcut atâta iubire cât am făcut cu tine, poporul Meu. Mă zbat de patruzeci de ani să te aduc în stare de mireasă, poporul Meu, să te îmbrac în albul Meu ceresc, în trupul Meu ceresc, poporul Meu, să te întrupez în trupul Meu cel sfânt, tu în Mine, şi Eu în tine, fiule poporul Meu. Mai mare iubire n-am făcut niciodată aşa ca şi cu tine, şi tu încă nu ştii ce este iubirea. Te încurci în cuvântul ei şi încă nu ştii. Voiesc, fiule, să te învăţ mereu, şi să ştii mereu, că tu trebuie să ştii pentru tot omul cel din veac şi până în veac. Voiesc să fii un trup cu Mine, Mire şi mireasă în iubire cerească, nu firească, poporul Meu. Iubirea firească se face păcat, dar iubirea cerească se face cer nou şi pământ nou în om. Ai văzut pe David cel căzut în cursele firii, căci firea apăruse în faţa lui prin ceea ce este slab dintru început. Dacă Batşeba nu se iubea pe sine înaintea lui Dumnezeu, dacă ea ar fi fost fire dumnezeiască în trup, ea nu s-ar fi dat spre iubire de sine, spre huzur trupesc, şi atunci David regele n-ar fi văzut fire aşezată înaintea lui. Dar David a venit spre plâns duhovnicesc, şi Eu i-am şters rana făcută de fire, că se făcuse rană în inima lui păcatul, şi David a fost unsul Meu, căci s-a îngrijit de Mine întru el.

Poporul Meu, Eu aşa ţi-am spus: treci din trup în duh, fă-te din firesc duhovnicesc, că te învăţ pe tine lecţia vieţii, ca să audă omul pământesc cele despre viaţă fără de moarte. E mare lucru să aibă omul duhovnicesc statură duhovnicească. E mare lucrare această lucrare din om văzută. Mai mare iubire ca aceasta nu este de la om. Omul duhovnicesc sfinţeşte pe omul cel din faţa lui. Îţi spun ţie, poporul Meu iubit, să-ţi cunoşti, tată, lucrul ce-l ai de lucrat înaintea Mea, că tu trebuie să fii omul cel duhovnicesc înaintea Mea. Te oblojesc cu iubirea cuvântului Meu, cu puterea cuvântului Meu. Te încălduresc în iubirea Mea, ca să-i ştii izvorul, fiule. Îţi aduc mereu prin ea înveşnicire, încopilărire, înduhovnicire, căci Eu sunt iubirea, fiindcă omul cel coborât din cer este fără de păcat. Omul cel născut din Mine trebuie să se facă om fără de păcat înaintea Mea, om al iubirii cereşti pe pământ.

Poporul Meu, îi aşez pe fiii grădinii Mele în numele Meu înaintea ta, ca să te înveţe de la Mine ce este uşurătatea şi ce este sfinţenia, căci cuvântul lor nu e al lor, ci este cuvântul Meu.

Învaţă, poporul Meu scump, învaţă, tată, ce este înţelepciunea, că ea este frica de Dumnezeu, care merge pe drumul ei până la iubirea de Dumnezeu, până la iubire, fiule scump, poporule scump între neamurile pământului.

E sărbătoare în tine, Israele de azi. E mama Mea Fecioară serbată în tine de cer şi de tine, poporul Meu. Ea te iubeşte, fiule, ea te ocroteşte, ea te ajută să fii, poporul Meu. E Duhul Sfânt deasupra ta şi te împuterniceşte cu putere duhovnicească, fiule. Verginica este la serbare şi te atinge şi te cuprinde cu iubirea ei şi se apropie să-ţi mângâie duhul, poporul Meu, şi să-ţi dea curaj sfânt şi putere cerească, poporul Meu. Verginica este cu fiii grădinii Mele.

Eu te cuprind cu mare iubire, Eu şi toţi sfinţii Mei. E dragostea Mea cu tine şi te mângâi şi te binecuvintez, ca să fii tu bucuria Mea, poporul Meu. E pacea Mea cu tine; întăreşte-te din duhul păcii Mele. Cuvântul e pacea cea din cer şi de pe pământ. Cuvântul Meu e slava Mea în mijlocul tău, şi Mă slăvesc în el înaintea ta. Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt te binecuvintează pe tine, Israele. Să fii copil credincios, fiule, căci prin credinţa ta lucrez şi Mă slăvesc înaintea ta prin cuvânt. Cuvântul este Dumnezeu. Pace ţie, popor al Domnului, căci Unul este Dumnezeu Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt. Amin, amin, amin.

15/28-08-1996